



Jacob Henrici.

Fader vor.

Magdeb, 1562.



Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)





Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)



Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)



Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

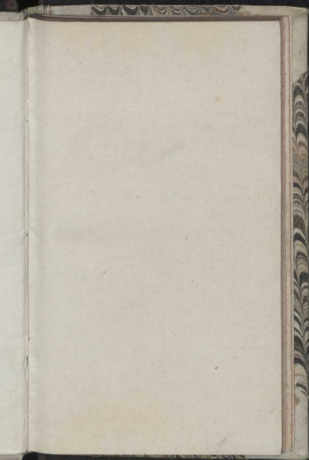
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

4. - 93.
BOX

LN 932

M





Fader vor /
fortelig forklaret /
 wdi en samtale emellem
 Gud oc vor Siel / aff den
 hellige Scrifte tilsam /
 men dragen.

Oc nogle andre bn
 dernisinaer / at bede
 wdi huffholding / oc at
 anamme Snar
 igen aff
 Gud.

Doct. Peder Pal-
 ladins.

1 5 6 2.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Faint, illegible text in the upper middle section.

Faint, illegible text in the middle section.

Faint, illegible text in the lower middle section.

Faint, illegible text in the lower section.



Fragment of text from the adjacent page, including a large decorative initial 'S' and other characters.

Erlig oc Gudfryc
tig Quinde Margrete
Herman Wales
venligen.

Made oc fred / aff Gud
fader ved Jesum Chris
stum vor Herre. Kiere
Margreta synderlig tils
forladendis ven/ Mand pleier
at sige / Det sommer sig icke
huer Mand at kende Guld oc
ædel Stene. Saadant for/
farer ieg wdi sandhed / Eff/
terdi i haffue søgt oc ledt / da
haffue i oc seet / fundet oc kend
blant ædle skatter / den dyreste
oc skønste Ligendefæ denne Sas
der vor / en hiertens samtale
mellem Gud oc vor Siel / der
saa lenge oc saa dræbelig Di/
A ij spu

sputerer met Gud / at hand en/
delig maa lade sig sige / oc hiel/
pei høyeste nød / naar ingen
Creatur huercken legomlig el/
ler Aandelig Kand eller formaa
noget. Huor saare i vore bes/
gerendes aff mig / at ieg ville
aff Tydske paa vort Danske
maal vddrage samme Fader
vor / eder oc eders Venner til
vilie (maa vel ske) som Tydske
icke vel forstaa / eller oc at i
paa eders Moders maal (som
menlig naturligt er) diss heffs/
tigere kunde bede eders Bøner
til Gud / Gud Almechtigste vor
Herris Jesu Christi Fader ske
loff / ære oc prüss / som saale/
dis met sit hellige Ord sender
oc saa sin hellig Aand i mange
Hierter / der styrcker til al
Gudfryctighed / oc giffuer oss
hier /

hierte / sind oc moed / met en
viss fortrostning at bede. Huil/
cket ieg i sandhed formercker /
oc saa wdi eders / bode aff eders
flitighed met Predickten / oc
Guds Ord offte at søge / selff/
ner at læse oc mercke / oc der til
at i gerne bruge vor **HER**
XJS JESU CHR Jsti san
de Legoms oc Blods Sacra/
mente / Disligist oc saa aff den/
ne eders Gudfryctig begering/
til denne hiertens Bøn.

Derfore gleder ieg aff
hiertet / at Gud ville giffue
mig naade / at ieg kunde gjøre
eder denne ringe tieniste / Bes/
dendis eders gerne / at i ville den
anamme met tacke / oc at i icke
fortencke mig / at ieg icke met
det snariste loed gaa for sig
A iij eders

eders Christelig begering/ Jeg
vil dog tiene eder ehvor ieg
kand til gode oc gaffin/ giøren/
dis for eder skyld alt det vel er
giort/ Eder her med Gud
befalendis/ Screffuit
i Ottenſze / nyt
Aars dag/
Anno
M. D. LX.

Jacobus Henrici Pres
diger i Ottenſze til S.
Hans,

Fader

Fader vor / forte⁴
lig forklaret / wdi en sam-
tale emellem Gud oc vor
Siæl / aff den hellige
Scriffte tilsam-
men dra-
gen.

Sielen beder.

DSader vor / du som est i
Himmelen / wi dine ar-
me Børn paa Jor-
den / fra dig heden for-
kast i denne Elendighed / oc
Jammer daal / Huor stor
en vey er der emellem dig oc
oss / Huor skulle wi komme
til dig i vort Fæderne Land ?
Gud

Gud suarer /

Matth. 23. 13709 311

It Barn ærer sin Fader /
oc en Suen sin Herre / Der som
ieg er da eders Fader / hvor er
da min ære ? Er ieg eders Her-
re / hvor er da min fryct ? For-
di hosseder oc ved eder bespot-
tis / oc vanæris mit hellige
Naffn.

Første Bøn / Sielen.

G Fader det er vel sand (diss-
uer) saa kende wi dog vor
skyld / ver du oss en naadig Ga-
der / oc regne icke met oss effter
din retuis hed / men giff din
naade / at wi saa motte effue /
at dit

at dit hellige Naſſn / motte
vorde hellige wdi off. Lad off
io intet tencke / tale / giore / haſſue
eller foretage / wden din.
Loſſ oc ære ſøgis der wdi /
Saa at wi for al ting ſøge dit
naſſn oc ære / oc icke vort. Giſſ
offnaade / at wi dig ſom børn
deris Kiere Gader motte elſke /
frycte oc ære.

Gud ſuarer / **¶**
ſaie lij. Gene. viij.

Zuorledis Kand mit Naſſn
oc ære bliſſue helligt hoſſeder /
effterdi at alle eders Hiertet /
tancke oc ſind ere end nu venſ
de til det onde / oc ligge ſlet
ſongē i ſynd / ſaa at ingen Kand
dog ſiunge min Loſſ i fremmes
Land. **B** **Anſ**

Anden Bøn/

Sielen.

G Fader det er sanden / wi
befinde det i oss / at al vor
væsen er bonegen til synd / Oc
Verden / **Kis** det oc Dieffuelen
ville regere i oss / oc i saa maa /
de vdriffus dit hellige **Krafft**
oc ære. Der for bede wi / hielp
du oss aff den elendighed / **Lad**
komme dit **Rige** der Synden
foriager / oc giør oss fromme
oc dig velbehagelige / **Regere**
du alene i oss / at wi motte vor
de dit **Rige** i lydighed / aff al
vor mact induortis oc vduor
tis.

Gud sitarer /

Deutero. xxiij.

Huem ieg skal hielpen den
for

forderffuer ieg / oc huent ieg
vil gjøre Leffuendig / Salig /
Rug oc From / den dæder ieg /
forkæster hannem / gjør han
nem arm oc til intet. Men saa
dan min Raad oc gerning vil
lei icke lide / Psal. lxxvij. Hørs
ledis skal ieg da hielpe eder / oc
huad skal ieg ydermere gjøre
ved eder ? Esaie i det v.

Den tredie Bøn / Sielen.

Let mishager off / at wi
icke kunde forstaa oc for
drage din salige Haand. O
Fader giff naade oc hielp at
wi kunde lade ske i off din
Guddommelig vilie / Ja om
det end gjør off we / saadrag
B ij du

du eckon hart til / Straff/
stuck / hug oc brend / oc gior ale
huad du vilt / at eckon din vilie
skee / ingelunde vor / Forhin/
der Kiere Sader oc lad off intet
tage off saare ey heller fuld/
komme effter vor tycke / vilie
oc mening / Fordi at vor oc
din vilie / ere ret tuert imod en
anden / Din er alene god / om
hand icke saa vel skiner / Oc
vor er ont / ehvor vel hand
sinnes oc gliffer.

Gud svarer /

Psal. lxxviij.

Det er vel mere sked / at
mand met munden haffuer el/
skee mig / oc hiertet haffuer ves/
ret longe fra mig. Men naar
ieg haffuer taget dennom til
ret

retning oc bedring/da ere de til
bage løben/ oc mit wdi hand/
lingen ere de mig frafalden/
Som du læss wdi den lxxvij.
Psalm. *Conuersi sunt in die belli,* De
søm vel haffde begynt/oc kom
met mig til at handle met sig/
haffue dog vend sig om igen
fra mig/oc atter falden i synd
oc i min vanære.

Den fierde Bøn/ Sielen.

Als Gader/deter vel sanden/
Ingen kand vere saa sterck
aff sin egen mact/.i. Regum w/
di det ij. Capit : Oc huem kand
bliffue bestondig fordinhaand
der som du icke selff styrcker oc
trøster? Der saare kiere Gader
tag du io fat paa oss/ **S**uldt
B ij me

me din vilie / at wi motte vere
dit Rige / dig tilbloss oc ære /
Men kiere Fader styrcke du oss
i sligen handling med dit hellis
ge Ord / Giff oss vort daglige
Brød. Geste ind i vore Hjer
ter din kiere Søn Jesum Chris
stum / det sande Himmelske
brød / at wi der ved motte styr
ckis / oc at wi gladelig motte
lide oc fordrage / det vor vilie
kunde dødis oc vndergaa / oc
din vilie alene fuldkommis. Ja
giff oc den gantske Christen
hed din gunst oc naade / send
oss oc lærde Prester oc Pres
dicke / som oss icke lere deris
egendict oc Sabeler / Men ales
ned dit hellige Ord oc Euanges
lium / oc din sande oc eneste
Søn vor **HERR** **JESUM**
CHRISTUM.

Gud

Gud svarer /

Jerem. v.

Det er icke got at mand
Faster Helligdom oc Børnens
Brød for hundt / Daglig syns
de i / oc naar ieg lader fast pres
dicke for eder dag oc nat / Da
ville i huerecken lere eller lyde /
men i is mer oc mer foracete mi
ne Ord.

Den femte Bøn /

Sielen.

Min Fader lad dig det for
barne / oc fornecte oss icke
dit Kiere Brød. Men at wi icke
fuldgjøre dit hellige Ord / det
fortryde wi aff Hjerttet / oc be
de at du ville ha ffue tolmodig
hed met oss dine arme Børn /

B iijj Oc

oc forlad oss saadan vor synd/
Oc gaa icke i Rette med oss/
Fordi ingen er Retsferdig for
dig. Ansee din egen forriettelse/
at wi aff hiertet forlade vore
skyldener/ Fordi du haffuer lo-
ffuit oss forladelse. Men icke
saa/ at wi for saadan vor for-
ladelse skyld / ere verdig at du
skulde forlade oss / Men der
faare at du est sandru / oc haff-
uer naadelige tilsage forladelse
alle dennom / som deris Neste
forlade/ Paa saadan din loffte
oc tilsagn forlade wi oss.

Gud suarer /

psalm. lxxvij.

O huo gantste tit oc offte
forlader ieg oc giffuer eder løss/
oc i bliffue icke end nu bestan-
dig /

dig / En ringe Tro haffue i / I
gyde icke en liden stund vaage
oc forbide met mig / i falde alt
atter i anfectning / Matthei
wdi det xxv. Capittel.

Den siette Bøn / Sielen.

SJuge oc skrøbelige ere wi
O Gader / saa er oc saa an-
fectningen stor oc mangfol-
dig / i kiødet oc verden. O Kiere
Gader hold dn oss / oc lad oss
icke falde i anfectning oc synde
igen / Men giff naade / at wi
kunde bliffue bestandig oc siete
ridderlige ind til vor endelygt /
Fordi for wden din naade oc
hielp kunde eller formue wi
intet.

B v Gud

Gud suarer /

psalm. xj.

Jeg er retferdig / oc retfer/
dig er min Dom / Der for maa
Synden icke bliffue wstraf/
fet. Saa mueli alt lide det on/
de: At ida haffue anfectnin/
gen der aff / det er eders Syn/
ders skyld / som tuinge mig til
at straffe dem oc forkaste eder.

Den fiuende Bøn

Sielen.

Læterdi det onde giffuer off
anfectning / oc der til mee
anfecter off Synden / da for/
løse du off der v daff Kiere
Fader / paa det at wi i saa
maade løste aff Synd oc ond /
motte

motte vere dig behagelige oc
dit Rige / at loffne / prise oc
hellige dig til ewig tid / *A*/
men.

O cffterdi du saa haaff/
ner lerd / oc befalet off at bede/
oc loffnit at bønhøre off / da
forhaabe wi oc ere der viss paa
O aller kjeriste Fader / at du
(din sandhed til ære) naades/
lige oc barmhiertelige giffuer
off alt dette.

Der motte nogen siige /
huorledis da / om ieg icke kun/
detro / at ieg er bønhørd ?

Suar / Da gjør du lige som
det besatte Menniskis Fader
giorde / *Marci* i det ix. Capitel /
Den tid Christus sagde til
hannem / Kan du tro : Al/
ting er hannem muelige som
tror / Da robte Faderen mee
græ /

X
grædendis Æyne / O H Erre ieg
tror / men hielp min vantro /
som er saa skrøbelig. Saa hielp
du O Kiere Fader at wi ved en
ret sand tro til din Søn Jesum
Christum iue endelige bliffue
salig / Amen.

Nogle Bøner / at
bede wdi Husholding / oc at
anamme Suar igen aff
Gud. Peder Pal
adius.

En Bøn om Syn-
dermis forladelse.

GMilde Gud oc barmhertige
Fader / effterdi at ieg
haffuer euige oc altid gruelige /
met hierte / mund oc gerninger
fortørnet dig oc min Næste /
wdi mange Tusinde stycker /
aff

aff Dieffuelens / Verdens / oc
 mit egit Kvæds tileggelse. Oc
 effterdi Dieffuelen klager paa
 mig der faare / Louen forma/
 ledider mig / min Samvittig/
 hed nagger mig / mit hierte vilt
 der mig offuer / at ieg haffuer
 fortærnet dig en wendelig Gud.
 Huor faare ocsaa min pine oc
 straff burde at vere wendelig/
 der som Ketten skulle haffue
 sin gong. Disligest effterdi at al
 min krafft oc mact / ia oc alt
 det gode som ieg haffuer giort/
 mee alt det onde som ieg haff/
 ver lidt fra min Barndom / icke
 kand fordagtinge eller frie mig
 fra din Retferdige vrede oc
 Dom / for den minste synd ieg
 haffuer giort / Da indflyer ieg
 til din store / blote oc baare
 Naade oc Misundhed / oc bes
 C der

der om Synds forlædelse / ved
den igenløselse / som er wdi vor
Herre Jesu Christo / Forme /
delt hans blod / pine oc Død /
som ieg seeter tro til oc forlader
mig paa / oc er viss paa it got
suar / ved den samme din Eiers
Søn Iesum Christum vor
Herre / Amen.

Der suarer Bud saa
til igen.

Jeg er din salighed / Psal. 35.

Jeg er den / ieg er selff den
der affletter din Ondskab for
min skyld / oc vil icke komme
din Synd ihu / Esaie xliij.

Jeg affletter din ondskab
som en Sky / oc dine Synder
som it Taag / Esaie xliij.

Saa sandelige som ieg leff /
uer siger i Herren / Vil ieg icke
Synd

Synderis død / men at hand
skal omuonde sig oc bliffue ved
liffuet / Ezech. xvij.

Aff det ny Testamente.

See Guds Lam som bær
verdens Synder / Johan. i.

Jesus Christus kom til
Verden at giøre Syndere sal
lige / i. Timot. i.

Kommer til mig alle i som
arbeide oc ere besvarede / ieg vil
vederquege eder / Mat. xi.

Wdi Jesu Christo haff
ue wi Synderis forladelse /
effter hans naadis Rigdom /
Ephe. i.

Børn lille / der som no
gen Synder / da haffue wi en
Talsmand hoss Faderen / som
er Jesus Christus vor Retfer
dighed / i. Johan. ij.

C ij Chris

Christus elste off oc tode
off aff vore Synder met sin
Blod / Apoca. i.

En Bøn / om

Troens formerelse oc
bestyrckelse.

R Jere Fader / Gud oc Her/
re / effterdi at Troen til dig
er saa dyr at vinde oc offuer/
komme ved din Kiere Söns rö/
de rosens Blod / oc saa snart
til at bliffue vdaff met igen /
disligest effterdi du kand intet
heller lide end Troen / oc intet
verre lide end vanetro / oc at det
er vmuelige at nogen kand ve/
re dig behagelig wden ved
Troen / Ja ale huad der skeer
wden Tro det er synd. Da be/
der ieg dig / at du vilt formere
oc bes

oc bestyrcke min Tro/oc giffue
mig din naade der til / at ieg
kand bliffue varaffig i Troen
ind til enden / at hun skal icke
ophøre/men vare vd met mig
fast oc sterck / at ieg kand oc
maa leffue i Troen / oc dæ i
Troen til dig / ved din Eiere
Søn vor Herre Jesum Chris
tum / Amen.

Der suarer Gud saa
til igen.

Jeg/ ieg er din Herre oc
Gud/oc der er ingen Grelfere
eller Saliggjættere wden Jeg/
Esaie xliij.

Du est min Tienere ieg ha/
ffuer vduale dig / oc icke for/
skudet dig/frycte dig icke/ Thi
ieg er hoff dig / vig icke fra
mig/ thi ieg er din Gud/Esaie
xliij.

C iij Aff

Aff det ny Testamente.

Saa haffuer Gud elsket
Verden / at hand gaff sin
enbaarne Søn / at huo som
tror paa hannem / skal icke for-
faris / men haffue det ewige
Liff / Johan. iij.

Jeg er Veyen / Sandhed
oc Liffuet / Johan. viij.

Jeg er liffsens Brød / Huo
der kommer til mig / hand skal
icke hungre / Och huo der Tror
paa mig / hand skal icke tørste
nogen tid / Johan. vi.

Huo der tror paa mig / hand
haffuer det ewige liff / Joh. vi.

Sandelige / sandelige siger
jeg eder / Guad i bede min Fa-
der i mit Naamn / det skulle i
faa / Johan. xvj.

Alle ting er den uuelige som
tror / Marc. iij. Der

Der faare ver icke Wtroys
endis men fast Troendis / Jos
han. xx.

En Bøn at mand

Kand vare paa sit Embede.

G Almechtigste Gud som has
ffuer kaldet mig til dette
Embede fra min Moders liff/
til at ære dig / oc attiene min
Neste her med / Effterdi nu
ieg Kand intet giøre / beskaffe
eller ydrette til gaffns / wden
din hielp oc bistand / Men bli/
ffuer ful oc lad / til det som mig
bør at giøre paa mit Embe/
dis vegne / wden du driffuer
mig til Gerningen / oc holder
mig aaruagen oc vacker til det
som ieg skal tage mig faar
hender. Jeg beder dig ydmyges

lige / at du wilt lade den Kette
driffuere din HelligAand vere
omkring mig / oc holde mig til
Gerning fra Morgen oc til
Aften / at al min dags gerning
kand ske dig / din Søn JEsu
Christo oc den HelligAand til
loff / priff oc ære / Oc alle dem
som ieg skal tiene oc arbeide
faare til gode oc gaffn vnder /
visning oc lærdom / trost oc
hushalelse / oc mig selff til ingen
spaat / spe / skam / skade / for /
følgelse / fortryckelse / Herrers
wgunst eller huad det kand ves
re / Dig ske loff oc ære til ewig
tid / Amen.

Der svarer Gud saa
til igen.

Jeg er Herren din Gud /
som vil lere dig de ting som
nytte /

nyttelige ere / Oc styre oc rege/
re dig paa den Vey du vandrer
paa / Esaie xlviij.

Jeg vil giffue dig forstand/
oc lære dig paa den Vey / som
du vandrer oc ieg vil feste øyen
paa dig / Psal. xxxij.

Jeg vil vere i dit hierte / oc i
din mund / Jeg vil sette mine
Ord i din mund / oc vnder mis
ne hendes skugge besterme dig
Esaie li.

Wden Herren bygger hus
sit / da arbeide forgeffuis som
bygger der paa.

Wden Herren beuarer Sta/
den / da vaage vacterne for/
geffuis.

Det er forgeffuis at i staa
aarle op / oc der effter lenge si/
de / oc æde eders Brød met
sorg / Thi hand giffuer sine

C v Vens

Venner det naar de soffue/
Psal. Cxxvij.

Salige er den Mand som
frycter 3 Erten / oc gaar paa
hans Veye.

Du skalt nære dig aff dine
henders arbeide / salig est du /
det gar dig vel / Psal. Cxxvij.

Aff det ny Testamente.

Jeg vil giffue dig Mund
oc Visdom / som alle dine w
venner icke skulle kunde staa
imod / Lucæ xij.

En Bøn at bede

for vor daglige føde.

Q Jere Himmelske Fader /
som haffuer ved din Kiere
Søn IEsu Christum lerd
off saa sigendis / Aetspøer
først

forst Guds Rige oc hans ret/
ferdighed / saa skulle alle ting
falde eder til : Huor ved du ha/
ffuer loffuit oc tillsagt oss / vor
Klæde oc søde / Naar wi høre
dit hellige Ord / oc kalde paa
dig / wi høre oesaa at Herrens
velsignelse giøre Golek rige /
oc lige som wi ha ffue icke skabt
eller gjort oss selffue / Oc ey
heller kunde giøre oss en alen
lengre end wi ere / saa kunde wi
oc ey heller klæde oc søde oss
selffue / met mindre end wi dag
lige bede dig der om / Saa bed
der ieg dig som it arme / hun/
grit / tørstig oc nøgit Barn si/
ne Kiere Forældre / At du vile
dele din velsignelse met mig /
oc strecke din milde Haand vd
til mig oc oplad den / oc mets/
te mig met din velsignelse /
effterdi

effterdi at alle syen voete paa
dig Herre / oc du giffuer dem
deris spisning til rette tid / Giff
mig oc min Klæde oc føde / hyl
de oc fylde / vort daglige brød /
met alt andet som oss er be
hoff til dette vort liffuis oc les
gemis ophold / wi ville icke
stiele eller met aager oc andre
syndelige handeler at spørre
vor føde / Men wdi vort ansie
tis sued / oc drage armene fra
liffuit / oc arbeyde der faare /
effter din aluorlige befalning /
oc nære oss met Gud oc met
ære / Giff du din benedidelse
der hoff / ved din Kiere Søn
Jesum Christum vor H. Erre /
Amen.

Der suarer Gud saa

til igen.

Wast din tancke paa Her
ren /

ren / oc hand skal føde dig /
Psal. lv.

Kast al din omhyggelig-
hed paa hannem som haffuer
omhu for dig / i. Petri v.

Aldri saa ieg en Retferdig
mand forladen eller hans aff-
Kongaa om bød Psal. xxxvij.

Kand oc en Quinde fors-
glemme sit Barn / at hun ey
skal mistunde sig offuer den
Søn / som hun haffuer føde
aff sig liff? Der som hun end
forglemmer den / da vil ieg dog
ikke forglemme dig / Esa. lviij.

Herren er min Hyrde / Mig
skal intet fattis / hand føder
mig paa en grøn Eng / oc led-
der mig til ferskt Vand.

Hand forueger min Siel /
hand leder mig paa ret Vey /
for sit Naffns skyld / etc.

1126 1127

D

den

den hele Psalm / Psalm. xxiij.

Du loffuis o Gud aff Zion /
Oc betalís dig loffte. Du hø-
rer Bøner / der faare Kommer
ale Røsd til dig. Saliger den
som du vdueler oc lader Kom-
me til dig / at hand maa bo i
din forgaard / Hand hæffuer
rig trøst aff din hellige Tem-
pels huff / etc. den hele Psalm /
Psalm. lxxv.

Gud vere off miskundelig oc
velsigne oss / Oc lade sit Ansiet
skinne offuer oss / Sela.

At wi mue bekende hans
Veye paa Jorden / Hans Sæl-
lighed iblant alle Hedninge /
etc. den hele Psalm / Psalm.
lxxvij.

En Bøn

En Bøn at bede

om trøst oc husualelse imod
rædsel oc forskreckelse.

Efterdi O Herre Gud Him-
melste Fader / wi haffue in-
tet aff oss selffue / wden for-
skreckelse oc forserdelse aff syns-
den som er oss met fødte / saa
at wi røste / skelffue oc beffue
ved dem minste onde tiende wi
høre / oc bliffue vndertiden saa
rædde / lige som Himmelen
skulde falde strax ned offuer
oss. Thi huad er Menniskan 2
hand er som intet / oc besynder
lige en Christen / er som den for-
iagede Naar der talis om wdi
titelen offuer den. **Psalm.** Der
saare beder ieg dig o Fader om
trøst oc husualelse / Nu i denne
min forskreckelse oc rædsel / at
D ij ieg

ieg icke aldelis skal giffue mig
offuer oc forsagis eller foreuin
gis / Men at ieg kand komme
aff denne banghed / oc til en
frimodighed i Troen til dig /
ved din Son Jesum Christum
vor Herre / Amen.

Der suarer Gud saa
til igen.

Kalde paa mig den dag
dig gaar noget imod oc ieg vil
høre dig / saa at du skal tacke
mig / Psalm. l.

Jeg er din beskermer oc din
megen store Løn / Gene. xv.

Jeg er med dig ind til Ver/
dens ende / Matth. xxviii.

Frøcte dig intet / fordi at
ieg haaffuer igenløst dig / oc kal/
det dig ved dit Naffn / Du est
min. Naar du gaar igennem
vans

vandet / da er ieg haff dig / **L** /
sate xliij.

Salig er den Mand som
frøcter Herren / Som haffuer
stor lyst til hans Bud.

Hans Sæd skal bliffue mees-
tig paa Jorden / De Frommis
Slæct skal velsignis.

Rigdom oc offuerflødig-
hed skulle vere i deris Hus / Oc
deris Retferdighed bliffue
enindelige / Psalm. Cxij.

Naar ieg kalder paa dig /
da hører du mig / Gud min ret-
ferdighed / Du som trøster mig
i angist / Ver mig naadig / oc
hør min bøn.

Kiere Herrer / huor lenge
skal min ære bestemmis / Hvi
elske i saa forfengelighed oc
løgn saa gerne ? Sela.

Vider dog at Herren fører
D iij sine

sine Helgene vnderlige/Herren
hører naar ieg rober til han/
nem/Psalm. liij.

En Bøn imod en ond Samuittighed.

A Jere Herre oc Fader/ Eff/
terdi at en ond Samuittig-
hed / som it Menniske leffuer
wdi/ Naar hand fører it syns-
digt væsen/ lønlige eller oben-
bare/ imod dine hellige Bud-
ord / oc bliffuer der framdn-
rendis wdi/ findis at vere saa-
dant it Bøst der riffuer oc slis-
der it Menniske fra Troen /
forhindrer hans Bøn / oc alt
det gode hand skulde haffue aff
dig / Thi hans onde Samuittig-
tighed om en viderlig synd /
som hand leffuer wdi / oc vil
icke

iecke offuergiffue den/hun dras
ger hannem hen wdi misshaab/
oc kommer hannem til ac ten
cke / at det er intet verd enten
at Tro eller Bede / Saa at
hand da lader sig lede hen aff
Dieffuelen i samme Synd / io
lenger oc mere ved en ond sed
nan / som it Nod til slacter
bencken / saa lenge at hand sal
der wdi misshaab oc bliffuer
aluelis borte fra Guds naa
de / fra Troen / fra det euige lif
oc Salighed.

Der faare beder ieg dig kiez
re Fader / at du wilt regere mit
hierte oc mine hiertens tancker
oc sind / ved en daglige poenis
teng oc Syndsens affsigelse /
at ieg kunde altid leffue wdi
den Stad wdi huilcken ieg
D iij maats

maatte tryggelige ds. Kands
sage der faare: mit hierte / eff-
terdi du kender alle mine tan-
cker / huad heller ieg sider eller
staar / Du vedst alle mine veye /
huad heller ieg ligger eller ieg
gaar / Kiere fader led mig fra-
den onde Vey / oc led mig hen-
paa Veyen til det enige Liff /
ved din kiere Son Jesum Chri-
stum vor herre / Amen.

Der suarer Gud saa

til igen,

Min aller kieriste folge icke
effter det som ont er / men eff-
ter det som gaar er / Den som
gior vel / hand er aff Gud / men
den som gior ont / hand saa
icke Gud / Johan. i. Epist. iij.
Capit.

Der som dit hierte straffer
dig /

dig / da er Gud større end dit
hierte / oc veed alle ting. Der
som dit hierte icke straffer dig /
(ved nogen ond samuittighed
i nogen viderlig Synd) da ha
ffuer du en trostighed til Gud /
at huad du beder hannem om /
da skal du faa det / fordi du
vandret wdi hans Budord oc
giør det / som hannem er be
hagelige / i. Johan. iij.

Herre du randsager mig oc
kender mig.

Huad heller ieg sidder eller
staar da veedst du det / du for
staar alle mine tancker longe
fra.

Huad heller ieg gaar eller
ligger / da est du omkring mig /
Oc seer alle mine veye.

Thi see / der er icke it Ord
paa min tunge / At du Herre ey
veedst

veedst det alesammen / etc. den
hele psalm / psalm. Cxxix.

Jeg opløffter mine øyen
til Biergene / aff huilcke mig
kommer hielp.

Min hielp kommer fra
Herren / som gjorde Himmelen
oc Jorden.

Hand skal icke lade din
fod glide / oc hand soffuer icke
som dig foruarer.

See den som beuarer Istael/
hand soffuer icke / oc hand
soffnis ey heller / etc. den hele
psalm / psalm. Cxx.

Der faare anger oc rue din
Synd / oc betenck at Himmels
rigs Rige er faar Dørrer nær
hoff / Matth. iij.

En Bøn imod si-
ne Siender oc wuener.

Almect

M Aemctigste / Veldige oc
stercke Gud / som atspører
de folck / som ville yppe Biff
oc Trætte til Strid oc Blod /
styrning / oc sønderbryder des
ris Bue oc Pil / oc lader dem
ligge vnder i Strid / oc icke
offuen paa / eller oc lader dem
fly bort at sin Veyen igen / i det
at du est en fredsommelig Gud
oc icke maa lide wretferdige
offuerfald / Truen / Kuen eller
vndsigelse / etc. Jeg beder dig /
see til mine Sienders oc wuens
uers trusel oc vndsigelse / velde
oc mact / anløb oc offuervold /
oc fri mig for dem hen vnder
din bestemmelse / at de icke skul
le kunde møtte eller fuldkom
me deris onde vilie / mod mig /
effterdi at min sag er ret / oc
deris er wret. Gaa imellem
dem

dem oc mig oc verge mit hoff/
vit oc mit Liff for din Kiere
Søns Jesu Christi Skyld Amē.

Der svarer Gud saa
til igen.

Alle dine Hoffuede haat
ere talde / so icke ic skal bliffue
borte aff dem wden Faderens
villie / Math. v.

Huo dig tager fat paa /
Hand tager fat paa min øyes
sten / Zacha. ij.

Jeg / ieg selff vil troste dig /
Huo est du / at du vile frøctte
dig for it dødelige Menniske ?
Esaie ij.

See / ieg vil døme paa din
Sag / oc heffne din harm /
Jeremie ij.

Jeg er met dig / at ieg kand
frelse dig / oc fri dig vd siger
Her /

Herren / Jeg vil fri dig aff de
ondis hender / oc vdløse dig aff
de sterckis hender / Jerem. xv.

Hu der boer vnder den
Høystis bestermelse / Oc bliff
ner vnder den Almectigstes
skygge.

Hand siger til Herren / min
Tillid oc mit Slaat / min Gud
paa den ieg haaber.

Thi hand frelser mig aff Jes
gerens snare / Oc fra den skades
lige Pestilente.

Hand skal skiule dig med
sine Siere / oc din Tillid skal
vere vnder hans Dinge / Hans
Sandhed er Bestermelse oc
skiold / etc. den hele Psalm /
Psalm. xcj.

℞

℞n

En Bøn om gode

oc lydige Timnd at off:
uerkomme.

RJere Herre Gud oc Fader /
som est den rette Husshol-
dere / oc giffuer til kende wdi
den Cxxij. Psalme / at en Ties-
neris øye skal vare paa hans
Herris hender / Oc en tienste
Pige paa sin Husmoders
hender / Oc mand fornem-
mer alligenel at yngdommen
wdi dette klare Euangelij
huus bliffuer (disuerre) man-
ge steder saa wstødsommeli-
ge optræctet / oc icke holdis til
nogen Guds frøct / ære eller
tuct / Men mere opfødis til
kellenstæb / Radhed / balsty-
righed / oc genstridighed imod
dem

dem som de skulle tiene / Bedet
jeg dig O Kiere Fader / om gode
Gudfryctige tro Tiund / at faa
ocb holde / Paa det / at naar
huer tager vare paa det som
hannem er befalet wdi al Trof
skab oc lydighed / Da kand
Guffholdingen / disydermere
framholdis til din ære / Ved
din Søn IEsu Christum /
som gjorde sig til en Tiener for
vor skyld / Amen.

Der suarer Gud saa
til igen,

Spør lunde kand det ske /
At it vngt menniske kand vans
dre wstraffelige ? I det at
hand beuarer mine Ord / psal.
Cvix.

I Suenne lyder eders legems
E ij lig

lig Herrer / met fryet oc beuel-
se / wdi eders hiertis enfoldig-
hed / lige som Christo / icke ales-
niste wdi deris øyen / lige som i
vilde reckis Mennisten / Men
som Christi tienere i deris fra-
uerelse / Ephe. vj.

J Suenne huad i skulle giør-
re / Da giører det velmlige /
som for Herren / oc icke faar
Mennisten / oc vider at i skulle
faa eders arffion aff Herren /
Coloss. iij.

Jeg vil siunge om naade oc
om Ret / oc siige dig loss Herre.

Jeg handler forsiunlige oc
redelige hoff dem som mig til-
høre / oc vandrer Trolige i mit
hust.

Jeg tager mig ingen onde
sager faare / Jeg hader offuers-
trederen / oc lader hannem icke
bliffue hoff mig. Je

It vanartigt hierte skal vis
ge fra mig / Jeg lider icke de
onde / etc. den hele Psalm /
Psalm. Cj.

Wden Herren bygger Hus
set / da arbeide de forgeffuis
som byggede paa.

Wden Herren bevarer stas
den / Da vaage vectarne for
geffuis.

Det er forgeffuis at i staa
aarle op / oc der effter lenge si
de / oc æde eders Brød met
sorg / thi hand giffuer sine
Venner det naar de soffue / etc.
den hele Psalm / Psal. Cxxvij.

En Tack sigelse til

Gud / for alle hans gode
gaffuer oc velgier
ninger.

£ iij ①

G Almechtige ewige Gud Fie/
re Himmelske Fader / du
som met din Kiere Son vor
h Erre Jesu Christo oc den
Hellig Aand / est en sand Gud /
Du som est Venlig oc din god/
hed varer euindelige / Du beges/
ret io intet andet aff oss / end
at wi skulle vere dig Tacknes/
melige / for alle dine velgier/
ninger / baade Legemlige oc
Aandelige / Oc der imod/
hader / Foracter oc straffer
du intet hardere end den sken/
delige Wtacknemelighed. Wi
tacke dig der saare / O Kiere
Fader aff alt vort Hierte /
at du haffuer oss aff blote
Naade oc Miskundhed /
(foruthan al vor foreienste
oc Sierninger) saa milde/
lige begaffuit / met din Hells/
lige

lige velsignelse / baade til Liff
oc Siel / Oc at du end nu
saa veldelige bevarer oss for
den lede Dieffuels oc Ver/
dens list / anslag oc Tiran/
ni. Wi bede dig / formedelst
JEsu Christum vor H Er/
re / at du vilt giffue oss din
HelligAand / at hand met
sin Hellige naade oc gaffuer
stedse maa vere h oss / paa
det wi kunde i en sand Tro /
Kierlighed / Bøn / Tacksigel/
se oc andre Christelige gernin/
ger oc dygder bestandige bliff/
ueind til vor siste endelygt.
Wi bede dig oc saa O Kiere
Himmelske Fader / at du vilt
affuere / styre oc fornecte den
onde Aand Dieffuelen / Ver/
den oc vort egte Risd / at
wi icke formedelst dem bliffue

L iij

for

forførde i vantro/wtacknemes
lighed oc andre wdygder oc
laster. Men at wi J oc igen/
nem den HelligAand mægis/
re dig loff oc tacksigelsis Of/
fer i alle vore dager / formes
delst Jesum Christum din kief/
re Son / som met dig i den hel/
ligAands enighed leffuer oc
regnerer / en sand Gud fra
euighed til euighed / Amen.

Der svarer Gud saa
til igen.

Jeg er eders Trøstere / Huo
est du da at du frycter for men/
nisten / som dog dør / oc for
Menniskens Børn / som fors/
teris lige som Hø / Esaie ij.

Frøctet intet / Thi de ere
flere som ere hoff oss / end de
som ere hoff dem / Konger /

HIS

nis anden Bog / vj. Capitel.

Du seer io / Thi du skuer
den elendighed oc iammer / Det
staar i dine hender / De fattige
befale dig det / Du est de Guds
derlofs Hjelper / Psalm. v.

Sandelige / sandelige / Jeg
siger eder / Der som i bede Guds
deren om noget i mit Naamn /
da skal hand giffue eder det /
Johan. xvj.

Lige som nu fordommelse
er kommen offuer alle Menneske
ste / formedelst it Menneskis
synd / Saa er oc Liffens rets
ferdighed kommen offuer alle
Menneske / for den enis Rets
ferdighed / Roma. v.

Der til er Guds Søn oben
baret / at hand skulde forsiyre
Dieffuelens gierninger / i. Jo/
hannis iij.

E v

Gud

Gud skal frelse min Siel
aff Hellsuedis vold/Thi hand
haffuer anammet mig / psal.
lix.

Frycte dig icke/ Thi ieg
frelste dig/ Jeg kalledede dig ved
dit Naffn/ Du est min / Thi
naar du gaar igennem Van/
det/da vil ieg vere hoff dig/ at
Strømene skulle icke druckne
dig / Oc om du gaar i Ilden/
da skalt du icke brende dig / oc
Luen skal icke optende dig.
Thi ieg er **HERR** din
Gud/ den Hellige i Isra/
el / din Frelser/
Esaie xliij.

Gud vere Loff.

Prentit i Magdeborg/
hoff Ambrosio
Kyrchner.

Aar effter Guds byrd.

M. D. LXII.

Handwritten signature or scribble

iel
nd
al.

ieg
ed
hi
un/
at
ne
n/
oc
ig.
dit

Deu 2

~~1300000 1000000~~
~~1000000 1000000~~
1000000 1000000
1000000 1000000
1000000 1000000

